

Szentlélekváró kilenced (Török Csaba atyával)

1. NAP

A SZÍV TISZTASÁGA

„Teremts új szívet belém, s éleszd fel bennem újra az erős lelkiületet!” Zsolt 51,12

ELMÉLKEDÉS

A tiszta víz minden élet alapja. Erről könnyen megfélekedzünk, hiszen nálunk akadálytalanul árad a csapokból, és korlátozás nélkül a rendelkezésünkre áll ... A világ más részein azonban minden egyes cseppje értékes kincs. Ezekben a régiókban a legegyszerűbb dolgok, mint például a kézmosás vagy egy pohár megtöltése, rendkívülinek és kivételesnek számítanak. Egy magyar segélyszervezet „vízközpontot” épített ki Afrikában: egy egyszerű, fedett épület, pár vízcsap, ivási, vízvételési, mosdási és mosási lehetőség a helyieknek ... Nálunk mindez természetes. Ott azonban sok ezer ember élete változott meg ettől az „apróságtól”. A tiszta forrásból tiszta víz fakad – csak hogy szükség van a vezetékre is, hogy ez a víz eljusson az emberekhez, és életet ajándékozzon nekik.

A Szentlélek életünknek a forrása — ám nekünk is szükségünk van valamiféle „vezetékre”, egy belső kútra, hogy meríthessünk belőle. Létezésünknek szívünk a központja, az a hely, ahonnan előtörhet az éltető víz. Az önzés, a birtoklászvágy, a gőg beszennyezheti; az önzetlenség, az alázat és a szeretet azonban megtisztíthatja életünk kútját. Ezért vigyáznunk kell, hogyan mérlegelünk, döntünk és cselekszünk.

Szívünk szüntelen megtisztításának egyik kiváló módja a Jézus-ima, amelyet a szív imájának is neveznek: „Uram, Jézus Krisztus, (Isten Fia,) könyörülj rajtam!” Az ima lehetővé teszi, hogy a rajtunk keresztül a többi ember felé eljutó víz mindig iható, friss és tiszta legyen — különösen azokban az élethelyzetekben, amikor olyan szükség van a jóságunkra, mint egy csepp vízre!

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, Te az élő vizek forrásához terelsz minket, s letörölsz a szemünkről minden könnyet (vö. Jel 7,17), s csillapítod a szomjúságunkat. Szeretnénk tiszta szívvel befogadni kegyelmed éltető vizét. Ezért imádkozzunk:

- a szomjazókért, akik nem jutnak ivóvízhez;
- azokért, akik életük sivatagában forrás után kutatnak;
- a bűnösökért, akiknek belső kútja beszennyeződött és elapadt.

Kegyes Atyánk, te a pusztában sziklából fakasztottál vizet, hogy megítasd népedet, Jézusban pedig olyan vízforrást ígértél nekünk, amelyből merítve nem szomjazunk többé. Áraszd ki Lelkedet, hogy megtisztuljon a szívünk, s olyan kúttá váljon, amelyből embertársaink tiszta vizet meríthetnek a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

2. NAP

AZ ÉLET ÉRTÉKE

**„Fordítsd ide füledet, hallgasd a bölcsek szavait,
és figyeljen elméd tudományomra!” Péld 22,17**

ELMÉLKEDÉS

Életünk egyik legnagyobb kihívása és feladata a helyes önismeret megszerzése, önmagunk igaz szeretete és elfogadása. Ez persze azt jelenti, hogy szembe merünk nézni árnyainkkal és a gyengeségeinkkel is. Ezen a ponton mutatkozik meg az Istenbe vetett hit fontossága: az Atya szeretete válaszol a töredékességeim és gyarlóságaim tapasztalatára. Az isteni Irgalmasság megismerése kiszabadít bűneim csapdájából, és feltárja előttem életem igazi értékét. Az önismeret és Istennek a megismerése ezért kéz a kézben jár: minél előrébb haladunk az egyikben, annál inkább megértjük a másikat. Olyan ez a kettős-egy ismeret, mint két láb, melyekre támaszkodva végigjárhatjuk életünknek az útját.

Zarándoklásunk idején pedig a szív formálása lesz a vándorbot, a Szentlélek pedig az iránytű. Ő az, aki ajándékai által megvilágosít, vezet és kísér bennünket.

Napjainkban különösen fontos, hogy odafigyelve, helyesen formáljuk önmagunkat. Ha csupán arra törekszünk, hogy tartózkodjunk a bűnöktől s meneküljünk a rossz elől, akkor nem jutunk messzire. Sokkal jobb, ha szembefordulunk a rossz magatartásmintákkal, megszokásokkal, és elkezdjük begyakorolni azok ellentétét. Három évvel ezelőtt sok ezer ember vándorolt Nyugat-Magyarországon keresztül Ausztria felé. A politikusok és a médiumok rengeteg rosszat mondtak rájuk és róluk – ám az egyik falu lakói almát, körtét, ivóvizet tettek ki házaik előtt az árokpartra. Ezek az emberek a maguk egyszerűségében felismerték az élet értékét – minden egyes emberi élet értékét.

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, Te elidegeníthetetlen méltósággal ruháztad fel az emberi életet. Ez az alapja minden más értéknek. Ezért imádkozzunk:

- az erőszak és a háborúk áldozataiért;
- azokért, akiket megfosztottak a jogaiktól és nem vettek emberszámba;
- azokért, akik összezavarodtak, és nem tudják felismerni az élet valódi értékét.

Jóságos Atyánk, Te a saját képmásodra teremtettél minket, és mással nem helyettesíthető értékkel ajándékoztad meg a létezésünket. Emberré lett Fiad feláldozta magát értünk, és a megváltás révén helyreállította emberségünk szépségét és méltóságát. Áraszd ki Lelkedet, hogy felismerjük minden egyes emberi élet értékét, és legyen bennünk bátorság, hogy fellépjünk az élet védelmében a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

3. NAP

EGYÜTTÉRZŐ FIGYELMESSÉG

„Jézusnak megesett rajta a szíve, kinyújtotta kezét, és így szólt hozzá: Akarom, tisztulj meg!” Mk 1,41

ELMÉLKEDÉS

Jézus neve ezt jelenti: Isten megment, Isten megsegít. Milyen ez a segítség? Sok „megváltó” lép fel korunkban, aki rendet, biztonságot, stabilitást és jólétet ígér. Erővel és hatalommal akarják elvezetni az embereket egy földi mennyországba – sokan pedig hagyják megbabonázni magukat ettől a „virtustól”. Az erő mítosza sokféle formát ölthet magára: megjelenik a fegyverekben, a szilárd, de rideg intézményekben, a magas falakban...

Jézus másképpen közelít az emberekhez. Szemei azokat keresik, akik a nagy szavak orkánjában némán állnak, akikre senki nem figyel oda. A kicsinyeket, a sírókat, a gyöngéket, a kiszolgáltatottakat kutatja... azokat, akik nem illenek bele az oly nagyra tartott erő és hatalom kereteibe. Istenemberi kezei nem csak „meglátják”, megérintik a sebeket, de képesek gyógyítani is. Szemei együtt sírnak a sírókkal (vö. Róm 12,15). Jézus belép az aggodalmaik birodalmába, Szíve hidat képez, mely személytől személyig vezet. Együttérzése sohasem passzív, épp ellenkezőleg: a lehető legaktívabb: érintés, belső találkozás.

Egy alkalommal csak úgy odavetve megkérdeztem egy diáktól az egyetlen: „Hogy vagy?” – Ő pedig egy pillanatig csöndben csak állt, majd így válaszolt: „Ezt már kilenc hónapja nem kérdezte meg tőlem senki”. Hosszabb, megindító beszélgetés bontakozott ki közöttünk.

Arra nyertünk meghívást, hogy minden nap „felebarátjává” váljunk a másik embernek. A megélt szeretet a szomszédunk ajtajánál, a pályaudvaron vagy a buszon kezdődik. Ehhez pedig szükségünk van a Szentlélek segítségére, aki érzékennyé tudja tenni a szívünket.

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, de csöndesen és szelíd hatalommal érkezel hozzánk. Mindannyiunknak szüksége van a Te gyógyító jelenlétedre. Ezért imádkozunk:

- a magányosokért, akik vágyakoznak egy másik ember közelségére;
- azokért, akik nem találnak együttérzésre;
- az érzéketlenekért, akik sokszor maguk is sebetől szenvednek.

Szerető Atyánk, Te érzékeny szívű Isten vagy, aki mindig közel akar lenni a gyermekeihez. Azért küldted közénk Szent Fiadat, hogy kinyilatkoztassa nekünk irgalmadat és emberszerető jóságodat. Áraszd ki Lelkedet, hogy szívünket Jézus Szent Szívének példája szerint alakítsuk ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

4. NAP

A BÉKE ÚTJÁN JÁRVA

„Boldogok a békeségben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket.” Mt 5,9

ELMÉLKEDÉS

Mindannyian szeretnénk békében élni, ám a konfliktusok hozzátartoznak az életünkhöz: az emberi sokféleség, az eltérő vélekedések, a különböző életvezetési módok olykor nem békéltethetők meg egymással. Politikailag korrekt nyelvezetünk gyakran finomkodó szavakkal szeretné elfedni ezeket a feszültségeket. Joggal mondja Ferenc pápa Evangélii gaudium kezdetű apostoli buzdításában: „A konfliktust nem lehet figyelmen kívül hagyni vagy eltitkolni. El kell fogadni” (nr. 226).

Hogyan lehetünk erre képesek? A konfliktus felvállalása semmi esetre sem jelent erőszakot, harci kedvet vagy kényszeres önállítást. Az ilyen és ezekhez hasonló magatartások legtöbbször csak meddő vitába, vagy rosszabb esetben pusztító viaskodásba torkollnak. „Ha a [konfliktus] csapdájába esünk, elveszítjük a távlatot, beszűkülnek a horizontok és a valóság töredékes marad. Ha beleragadunk a konfliktuskonjunktúrába, elveszítjük a valóság mély egységének érzékét” – tanít Ferenc pápa (uo.).

A konfliktus tehát nem csupán tényszerű adottság, olyasvalami, ami elkerülhetetlenül hozzátartozik az élet sokszínűségéhez; hanem meghívás arra, hogy keressük a békét, járjunk annak az útján. A béke azonban nem válhat önmaga karikatúrájává: a Szentlélek működése nyomán kell megszületnie – az ember tevékeny együttműködése révén. Erre utal Szent Ferenc a gyönyörű imában: „Uram, tégy engem békéd eszközevé, hogy ahol gyűlölet lakik, oda szeretet vigyek, oda megbocsátást, ahol széthúzás, oda egyetértést...”

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, Te arra hívsz meg minket, hogy béketeremtőid legyünk a világban. Ezért imádkozzunk:

- azokért, akik politikai, társadalmi vagy katonai konfliktusoktól szenvednek;
- az emberekért, akik félnek attól, hogy felvállaljanak egy szükséges konfliktust;
- a harc megszállottjaiért, akik az örök konfliktusok csapdájába estek.

Atyánk, Te sokszínűnek és feszültségekkel telinek teremtetted meg a világunkat. Emberré lett Fiad a legvégsőig szerette az övéit (vö. Jn 13,1), halála és feltámadása által pedig megajándékozott minket az igazi békével. Áraszd ki Lelkedet, hogy az Ő erejében a Te békéd eszközeivé legyünk a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

5. NAP

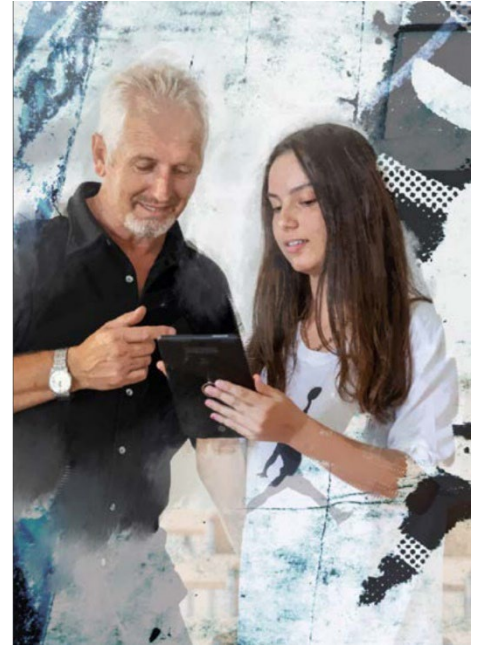
EGYSÉG A SOKFÉLELESÉGBEN

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” 1Pt 4,10

ELMÉLKEDÉS

Mit jelent az egység? Sokan azt gondolják, hogy testi vagy lelki „uniformisra” van szükségünk, amelynek segítségével mindenkit tökéletesen be lehet tagozni a közösségbe. Mindenkinek ugyanazt kell gondolnia, ugyanúgy kell élnie és hinnie. Csakhogy az így létrejött egység nem más, mint emberi erőlködések terméke: ilyenkor úgy tekintünk a személyre, mint egy nyers farönkre, amelyet fejszével azonos formára kell szabni.

Bertolt Brecht elgondolkodtathat mindannyiunkat. „»Mit tesz Ön, ha szeret egy embert?« – kérdezték K. urat. – »Tervezetet készíték róla, és gondoskodik arról, hogy hasonlónak váljak hozzá.« – felelte K. úr. »Kicsoda? A tervezet?« – »Nem! Az ember!«” (Ha K. Úr szeretne egy embert) . Sok formája van az ilyen magatartásnak. Személyes szinten megmutatkozhat az intoleranciában, az előítéletességben vagy az elszigetel(őd)ésben; míg a társadalom szintjén populizmust, szélsőségességet, kirekesztést eredményezhet, ami elmehet egészen a nyílt ellenségeskedésig. Mindez egy tévesen értett önazonosság és különbözőség gyümölcse, amely fenyegetve érzi magát, ezért kierőszakolt egységességre és biztonságra vágyik.

Pünkösdkor Isten megmutatta nekünk, hogyan akar viszonyulni a világban tapasztalható sokféleséghez. A bibliai elbeszélés szerint mindenki megőrizhette a maga nyelvét és kultúráját, és mégis eggyé vált a Lélek által.

Minden jelenlévő egyformán megértette az apostolok szavait anélkül, hogy emberi kéz alkotta uniformist kényszerítettek volna rá. Így született meg az Egyház közössége. Az idegenek, a másképp gondolkodók vagy máshogyan hívők, az elvándorlók, a kitaszítottak kérdést szegeznek nekünk: Készen állunk arra, hogy higgyünk a Szentlélek által megteremtett, pünkösdi egységben, amely épp a sokféleségben válik teljessé?

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, te az egyetlen emberi család tagjaiként teremtettél meg minket. Soha nem szabad elfelejtünk alapvető egységünket. Ezért imádkozzunk:

- azokért, akiknek el kell hagyniuk a hazájukat, hogy békében élhessenek;
- azokért, akiket félelem és előítélet itat át;
- a világ népeiért, akiket közös felelősség terhel az emberiség békéjéért.

Az emberiség Atyja, Te vagy az igazi egység alapja. Azt akartad, hogy Fiad tanúságtétele révén megismerjük a szentháromságos Személyek tökéletes egységét. Áraszd ki Lelkedet, hogy megtanuljunk, miként élhetjük meg a sokféleségek közepette is az egységet a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

6. NAP

ÖNFELÁLDOZÁS

„Mindenre van erőm Abban, aki megerősít.” Fil 4,13

ELMÉLKEDÉS

Az önvédelem természetes ösztönünk, mindenütt megfigyelhetjük az élővilágban. Létezésünk van annyira értékes, hogy megoltalmazzuk: egyediek, a Teremtő ajándékai vagyunk. Jézus azonban „új parancsot” adott nekünk (Jn 13,34): „Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást”. „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). A szeretetre nyertünk meghívást, s ennek legnemesebb formája az önfeláldozás. Ily módon túllépünk az ösztön által adott határainkon. A Szentlélek adja meg ehhez az erőt.

Síkra szállni, áldozatot hozni, önmagunkat feláldozni a másikért – olyan emberi döntések ezek, amelyek beemelnek minket Krisztus megváltói művének a dinamikájába. Nehéz dolog önmagunknál is jobban szeretni a másikat, erre nem vagyunk képesek szeszélyből vagy valamiféle örületből, csakis egy még nagyobb szeretet megtapasztalása által: Isten már előbb és sokkal jobban szeretett és oltalmazott engem...

Egy idős pap, aki egész életében nehéz sorsú emberekkel, közöttük számos gyermekkel foglalkozott, újra meg újra elmondta: „Senki nem lehet jóvá szidni. Csakis jóvá dicsérni lehet az embert!” Nem voltak ezek üres szavak: a legnehezebb időkben, a kommunizmus alatt nyögő Magyarországon számos anyátlan, apátlan fiatallal törődött. Személyes áldozatkészsége és odaadása révén sokaknak nyújtott hitet, reményt és jövőt.

Az emberi félelem, szegénység és gyöngeség tapasztalatával szemközt nem maradhatunk közömbösek! A Szentlélek meg tudja erősíteni a szíveinket, hogy megszabadulva az önzésünktől készen álljunk az önfeláldozó szeretetre.

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Isten a kicsinyek és a gyöngék oltalmazója, Ő soha nem feledkezik meg az ínséget szenvedőkről. Ezért imádkozzunk:

- a gyermekekért, akik nem élhetnek biztonságban, védetten;
- a gyöngékért és támasz nélküliekért, akiknek a mi segítségünkre van szükségük;
- azokért, akik nem érznek erőt magukban, hogy áldozatot hozzanak másokért.

Oltalmazó Atyánk, Te vagy a mi reményünk és erősségünk. Fiaid önfeláldozása révén megszabadítottál minket. Áraszd ki Lelkedet, hogy készek legyünk az önfeláldozásra és az odaadásra embertársainkért a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

7. NAP

KÜZDVE AZ IGAZSÁGOSSÁGÉRT

**„Aki nem az igazságosságot teszi, az nem Istentől való.
Ugyanígy az sem, aki nem szereti testvérét.” 1Jn 3,10**

ELMÉLKEDÉS

Babits Mihály, a nagy magyar költő így írt 1938-ban híres költeményében: „Vétkesek közt cinkos aki néma” (Jónás könyve). Sokat fáradozunk, hogy a hit által alakítsuk a szívünket. Így szeretnénk elérni a vágyott belső békét.

Ez azonban soha nem jelentheti azt, hogy a sóvárgott nyugalom elnyerése után visszahúzódunk benső világunkba, hogy ott mennyei harmóniában időzzünk. Jézus meghív, hogy éberek legyünk, és tevőlegesen működjünk közre a jövő formálásában.

„Mi [Isten] ígérete alapján új eget és új földet várunk, az igazságosság hazáját” (2Pt 3,13). Aktív várakozás ez, kreatív együttműködés, dinamikus összjáték Isten és ember között. A békeszerető embernek is síkra kell szállnia, és erőt kell merítenie, hogy megküzdjön az igazságosságért és szembeszegüljön a közömbösséggel.

Krisztus evangéliumában van valami provokatív, kihívást jelentő, nyugtalanító. Aki a Mester útján akar járni, annak ki kell mondania az igazságosság szavait, s igaz tetteket kell végbevinnie. Keresztényi mivoltunk hitelessége azon is múlik, hogy vajon készen állunk-e az áldozatra embertársaink javáért és jogaiért.

Egy indiai teológus arról számolt be, hogy vallásközi párbeszéd során felismerte: mennyire egyedi és kivételes adottság az, hogy a Biblia Istene „véd- és dacsövetséget” kötött a legkisebbekkel és legszegényebbekkel. Épp ezért csakis a másik emberért felszólalva, érte tettekre készen hirdethetjük meg az Úr örömhírét.

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, Te jóságos és igazságos vagy. Senki sem lehet a gyermeked, aki igaztalanul cselekszik. Ezért imádkozzunk:

- azokért, akik jogtalanságokat szenvednek el;
- az emberekért, akiknek a hangját senki nem akarja meghallani;
- a segítségre szorulókért, akiknek támaszra van szükségük.

Erős Atyánk, Te mindig készen állsz, hogy síkra szállj a gyermekeidért. Fiad, Jézus Krisztus meghirdette a Te Országodnak, az igazságosság Országának az örömhírét, s arra hívta meg követőit, hogy munkálkodjanak egy jobb, emberibb és igazságosabb világ megteremtésén. Áraszd ki Lelkedet, hogy jó munkatársaidnak bizonyuljunk a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

8. NAP

ALÁZAT ÉS SZOLGÁLAT

**„Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem,
mert szelíd vagyok és alázatos szívű,
s megtaláljátok lelketek nyugalmát.” Mt 11,29**

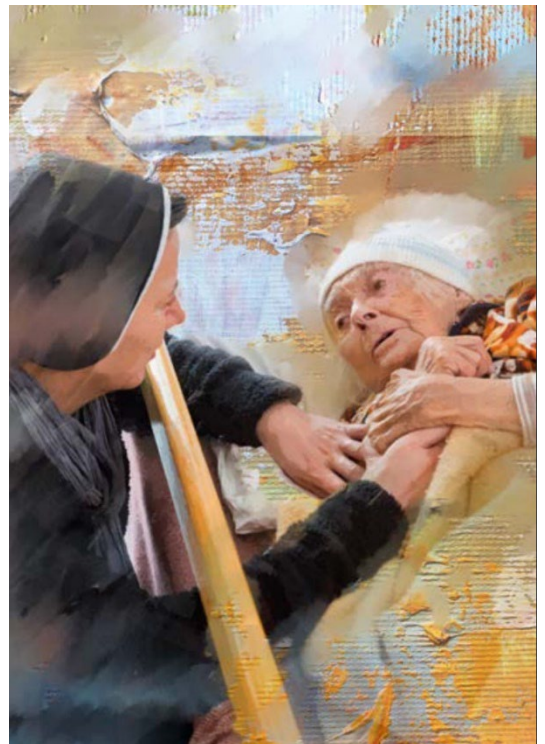
ELMÉLKEDÉS

Jézus Szíve, Szűz Mária méhében a Szentlélektől alkotott Szív” – imádkozzuk a Jézus Szíve-litániában. Már az Ószövetség is szólt arról, hogy Istennek „szíve” van.

Ez a jelképes kijelentés valósággá vált akkor, amikor Krisztus emberré lett. Jézus szavai és tettei kinyilatkoztatták számunkra a Szentháromság belső életét.

Olyan isteni valóság ez, amely messze meghaladja emberi képzelőerőnk lehetőségeit. Amikor Jézus Szívére tekintünk, szavaink elveszítik a jelentésüket – jobban szólva: csakis ekkor tárják fel igazi értelmüket. A fenség az alázat, az uralom a szolgálat, a nagyság az apró dolgok művészetében mutatkozik meg. Mintha fogalmaink a fejük tetejére állnának, amikor Istenre tekintünk – vagy éppenséggel így áll minden a „talpára”.

Szükségünk van az evangéliumi paradoxonokra. Ezek tanítják meg nekünk a szív alakításának az egyik legfontosabb leckéjét: „Ti Mesternek és Úrnak hívtok, s jól teszitek, mert az vagyok. Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát” (Jn 13,13-14) . Nem engedhetjük meg, hogy Jézus Szíve a tisztelet és imádás holt tárgyává legyen.

Szüntelenül, újra meg újra például kell szolgálnia, hogy mi ennek megfelelően alakítsuk a szíveinket. A valódi szolgálat soha nem méltóságon aluli, az alázat semmi esetre sem jelent megaláztatást. Pilinszky János ezt írta egy papi évforduló, aranymise után: „...aki Istennek áldozta életét, annak nincs többé más szerepe az emberek között, mint az, hogy szolgálata és szeretete válogatás nélkül mindannyiunké legyen” (Ünnep és áldozat. Egy aranymise margójára).

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, Te úgy vagy jelen közöttünk, „mint aki szolgál” (Lk 22,27). Alázatosod felülmúlhatatlan nagyságodat nyilatkoztatja ki. Ezért imádkozunk:

- azokért, akiknek „nincs embere” (vö. Jn 5,7), aki mellettük állna;
- a betegekért és szenvedőkért, akiknek oly nagy szüksége van alázatos szolgálatunkra;
- a gőgös és büszke keresztényekért, akik nem szívesen vállalnak fel alantassnak tekintett szolgálatokat.

Alázatos Atyánk, a Te gondoskodó és szolgáló szereteted minden emberi szeretet mintája. Elküldted a világba Fiadat, aki nem „azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak” (Mt 20,28), s ezáltal példát adjon nekünk. Araszd ki Lelkedet, hogy soha ne rettenjünk vissza az alázatos szolgálattól a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

9. NAP

NAGYLELKŰSÉG

„Ha tehát kitartotok a jótékonykodásban, Istent magasztalják érte, mivel készségesen vallomást tettetek Krisztus evangéliumáról, és bőkezűségetekkel kifejezésre juttattátok a velük és a többiekkel való közössége.” 2Kor 9,13

ELMÉLKEDÉS

Megszoktuk, hogy életünket egyfajta „privát zónában” éljük. Egyfelől természetes, hogy legbensőbb érzéseinket, gondolatainkat csakis bizalmas jó barátainkkal osztjuk meg. Másfelől azonban nagy a veszélye annak, hogy végül mindent „privatizálunk”, időnket és erőnket csakis önmagunk s legszűkebb családi, baráti körünk számára tartjuk fenn. Ferenc pápa ennek kapcsán egyfajta „önmagunkra vonatkoztatottságról” beszél, egy olyan önző magatartásról, ahol a privát élet határai túlságosan tágra lesznek szabva, és végül már nincs hely a többi ember számára. Így ír: „Amikor az egyén benső élete bezárkózik a saját érdekeibe, akkor nem marad hely mások számára, többé nem jöhetnek be a szegények, többé nem hallja Isten hangját, nem örül szeretete édes örömeinek. A hívek kétségtelenül ki vannak téve ennek az állandó veszélynek” (Evangélii gaudium, nr. 2).

Nem arra kaptuk a szívünket, hogy azt elrejtve tartsuk, megőrizzük önmagunk számára. Meg kell nyitnunk a szívünk, hogy „pünkösdivé” legyen, készségessé váljon az ajándékozásra. Ez persze sebezhetővé tesz minket: a szeretetért kockára kell tennem a legszemélyesebb dimenziómat is. Igen, a lelkem bekoszolódhat, visszaélhetnek a jószággal. Isten azonban bizonyosan nagy szeretettel tekint a megsérült és „elemésztett” szívre, hiszen az hasonló Jézus Szívéhez: átdőfte a szeretet áldozata. De épp ezáltal vált az élet és a vigasz forrásává sokak számára!

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istennünk, Te feltártad előttünk a Szívedet, és arra hívtál meg minket, hogy szíveinket a te példád szerint alakítsuk. Ezért imádkozzunk:

- az önzés és az önközpontúság börtönében élőkért, akik nem vállalják fel a szeretet kockázatát;
- az elzárt szívűekért, akik félnek a személyes kapcsolatoktól, a nyíltságtól és az őszinteségtől;
- a fősvényekért, akik idejüket és erejüket csakis önmaguk számára tartják fenn.

Nagylelkű Atyánk, Te „a bennünk működő erővel mindent megtehetsz azon felül is, amit mi kérünk vagy megértünk” (Ef 3,20). Fiad részesített minket ebben az erőben, hogy általa szívünket a nagylelkű szolgálatra neveljük. Áraszd ki Lelkedet, hogy szívünk valóban lángoljon a szeretettől a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

PÜNKÖSD

A LÉLEK EREJÉBEN

„Ha kiárasztod lelkedet, fölébrednek, és megújítod a föld színét.” Zsolt 104,30

ELMÉLKEDÉS

Napjainkban megszoktuk már, hogy mindent technikai készséggel, emberi erővel oldjunk meg. A szükségleteket és a nehézségeket is pusztán megoldandó gondnak tekintjük. Professzionális „probléma-menedzserekké” váltunk. Olykor előfordul, hogy még a másik embert is olyan „alkalomnak” tekintjük, amelynek gyors és célirányos megoldásra van szüksége.

Nem feledkezhetünk meg az önátadás, az ajándékozás logikájáról, a Szentlélekbe vetett hitünkről!

Professzionálisunk túl kevés ahhoz, hogy megújítsuk a föld színét. A magyarországi migrációs krízis kezdetén egy barátom arról mesélt, hogy a Budapest utcáin felbukkant idegenek sokkolták és megrémítették. Végül azonban erőt vett magán, és egy ideig önkéntesként tevékenykedett a migránsok körében. „Egyszer egy almát adtam egy gyermeknek. Maga Isten nézett vissza rám a szemeiből” — mondta később. Ez az alma ott és akkor valóban „a Lélek gyümölcse” volt — a „szegények Atyja” pedig megújította a barátom szívét.

A Szentlélek a szegények Atyja, az ajándékos Jóbarát, a szívek Fénye. Akit megérint, az új erőre kap, és útnak indul, hogy munkatársa legyen Isten hatalmas üdvözítő művének. A hitre jutás és a Szentlélekkel való találkozás nem vég, hanem egy új kezdet, nem nyugvás, hanem folytonos mozgás — az emberek pedig, akikkel a világ útjain találkozunk, mind a testvéreink, akiknek javára az Úr kegyelmeit elnyertük.

IMASZÁNDÉK ÉS IMÁDSÁG

Istenünk, a világ a Te Lelked erejéből és dinamizmusából él. Ő minket is útnak indít. Ezért imádkozunk:

- azokért, akik a technikában hisznek, s nem bíznak a Lélek erejében;
- a kicsinyhitűekért, akiknek oly nagy szükségük van a Szentlélek indításaira;
- a fiatalokért, akik a bérmlásukra készülnek.

Mindenható Atyánk, Te eltervezted a teremtett világ üdvösségét, s ezt a tervedet Fiaid megtestesülésében velünk is megosztottad. Áraszd ki Lelkedet, hogy munkatársaiddá legyünk, és elkötelezzük magunkat az egész emberiség javára a mi Urunk, Jézus Krisztus által.